

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Олійника Олександра Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення частини четвертої статті 23 Закону України „Про оренду державного та комунального майна“

м. Київ
30 травня 2019 року
№ 152-2(II)/2019

Справа № 3-126/2019(2889/19)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Лемака Василя Васильовича – доповідача,
Тупицького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Олійника Олександра Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення частини четвертої статті 23 Закону України „Про оренду державного та комунального майна“ від 10 квітня 1992 року № 2269–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 30, ст. 416) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Олійник Олександр Миколайович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8,

частині четвертій статті 13, частині третій статті 22, частині другій статті 41, пункту 7 частини першої статті 92 Конституції України окреме положення частини четвертої статті 23 Закону України „Про оренду державного та комунального майна“ від 10 квітня 1992 року № 2269–ХІІ зі змінами (далі – Закон) „якщо інше не передбачено договором оренди“.

Згідно з частиною четвертою статті 23 Закону якщо в результаті поліпшення, зробленого орендарем за згодою орендодавця, створена нова річ, орендар стає її власником у частині необхідних витрат на поліпшення, якщо інше не передбачено договором оренди.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що таке формулювання норми Закону „обмежує право орендаря стати співвласником (набути право приватної власності) створеної нової речі в результаті зробленого ним поліпшення за згодою орендодавця“, порушує закріплені в Конституції України принцип верховенства права (частина перша статті 8), рівність усіх суб'єктів права власності перед законом (частина четверта статті 13), вимогу законодавчого визначення правового режиму власності (пункт 7 частини першої статті 92) та порядку набуття права приватної власності (частина друга статті 41), заборону на звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів (частина третя статті 22).

Зі змісту конституційної скарги та доданих до неї документів вбачається таке.

У 2002 році Олійник О.М. як орендар уклав договір оренди об'єкта державної власності – дачного будинку у місті Києві – та з того часу здійснив реконструкцію (поліпшення) орендованого майна. У 2018 році Олійник О.М. звернувся до суду з позовом про визнання права власності на нерухоме майно та визначення частки у праві власності.

Рішенням Оболонського районного суду міста Києва від 24 вересня 2018 року вказаний позов було задоволено. Постановою Київського апеляційного суду від 11 грудня 2018 року рішення суду першої інстанції

скасовано та ухвалено нове судове рішення, яким у задоволенні позову відмовлено. Постановою Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 13 березня 2019 року постанову Київського апеляційного суду від 11 грудня 2018 року залишено без змін.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

У Законі України „Про Конституційний Суд України“ передбачено, що конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що внаслідок укладення договору оренди та поліпшення орендованого майна у нього сформувались законні та обґрунтовані очікування набути право власності на новостворену річ, однак змінене законодавче регулювання позбавило його цієї можливості.

Верховний Суд в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу спростував фактичні обставини, які Олійник О.М. вважає підставою для своїх тверджень, зокрема щодо отримання ним згоди орендодавця на поліпшення майна. Крім того, всупереч твердженням суб'єкта права на конституційну скаргу, оспорюваним положенням Закону не змінено прав та обов'язків Олійника О.М., оскільки укладений ним договір оренди передбачав відшкодування вартості поліпшень, а не виникнення в орендаря права власності на новостворену річ. Наведене свідчить про те, що

Олійник О.М. не мав підстав очікувати набуття права власності, а в конституційній скарзі він, по суті, висловив незгоду з відсутністю більш сприятливого для вирішення його справи законодавчого регулювання.

Таким чином, зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Олійника Олександра Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення частини четвертої статті 23 Закону України „Про оренду державного та комунального майна“ від 10 квітня 1992 року № 2269–ХІІ зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**